

[Sundhedsministeren]

januar 1993. Denne avancenedsættelse svarer til en prisnedsættelse på ca. 1,2 pct. i 1992 og yderligere 0,5 pct. i 1993. Nedsættelsen vil komme medicinforbrugerne, sygesikringen og medicinforbrugende offentlige institutioner til gode.

Det er regeringens klare opfattelse, at det vil være muligt fortsat at drive et fagligt og sikkerhedsmæssigt fuldt forsvarligt apotekervæsen med den nødvendige rådgivning og information over for kunderne for de knap 1,6 mia. kr., som bruttoavancen i henhold til lovforslaget fastsættes til.

Lovforslaget foregriber ikke en stillingtagen til de modeller, der omhandles i redegørelsen om fremtidens apotekervæsen. Forslaget lægger derfor ikke op til en debat om apotekervæsenets opgaver.

Riishøj (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne skal jeg herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om særlig støtte til en global miljøindsats.

(Beslutningsforslag nr. B 61).

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til forslaget, skal jeg anbefale det til Tingets velvillige behandling.

Rahbæk Møller (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne skal jeg hermed tillade mig at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ny produktion og jobskabelse i private virksomheder.

(Beslutningsforslag nr. B 62).

Jeg skal i øvrigt henviser til forslagets tekst og de bemærkninger, der ledsager det, og anbefale det til Tingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene:

Spm. nr. S 421

1) Til udenrigsministeren af:

Trøjborg (S):

»Hvad kan udenrigsministeren oplyse om Vestunionens (WEU) rolle i forbindelse med den humanitære aktion for nødstedte i Dubrovnik i november sidste år?«

Trøjborg (S):

Når jeg har stillet dette spørgsmål, skyldes det, at vi efter min opfattelse er i den situation, at udenrigsministerens fantasi er løbet af med ham. Det er sådan, at udenrigsministeren på Venstres kredsformandsmøde den 18. januar 1992 udtaler, at det, vi nu allerede har set, er, hvordan Vestunionen er blevet brugt til at løse opgaver som f.eks. beskyttelse og evakuering af civile fra det borgerkrigsramte Dubrovnik.

Jeg synes, det er lidt betænkeligt, at udenrigsministeren bruger en offentlig lejlighed til at give udtryk for nogle synspunkter, som efter min bedste opfattelse ikke er korrekte. Efter min bedste opfattelse er der her tale om, at der blev udført en aktion af visse af WEU-medlemsstaternes flådestyrker, og at der ikke var tale om en Vestunionsledet aktion.

Jeg vil selvfølgelig gerne bede ministeren bekræfte, at der netop ikke var tale om en Vestunionsaktion i dette tilfælde.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg kan berolige hr. Trøjborg med, at min fantasi bestemt ikke er løbet af med mig, og at hr. Trøjborgs mistanker derfor er ubegrundede.

Sagen er den, at situationen i Jugoslavien blev drøftet på et ministermøde i Vestunionen den 18. november 1991. Efter mødet blev der udsendt en erklæring om Jugoslavien, og i den erklæring hilser WEU-ministrene den støtte velkommen, som nogle WEU-lande yder til UNICEF's bestræbelser for at bistå jugoslaviske børn, herunder med deres eventuelle evakuering. Og så blev det i den forbindelse understreget, at – og jeg citerer: »WEU-lande er rede til at deltage i operationer med henblik på oprettelse af humanitære korridorer.«

Så skete der efterfølgende det, at Storbritannien, Frankrig og Italien, alle medlemmer af Vestunionen, sendte flådefartøjer til Adriaterhavet for at sikre de humanitære korridorer, igennem hvilke bl.a. de nødstedte fra Dubrovnik blev evakueret, og det forhold, at Vestunionslandenes assistance i forbindelse med evakueringen er direkte omtalt i et officielt Vestunionsdokument, viser klart, at Vestunionen her fungerede som det, man kan kalde en politisk paraply for flådeaktionen. Det er også givet, at den jugoslaviske forbundshærs respekt for flådefartøjerne har været påvirket af,